

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ELNÖKHELYETTESÉNEK VÉGZÉSE

2015. október 6.*

„Fellebbezés — Beavatkozás — A felperes vagy az alperes hitelezője — A jogvita kimeneteléhez fűződő érdek — Hiány”

A C-362/15. P(I) sz. ügyben,

az **Anonymos Elliniki Metalleftiki kai Metallourgiki Etairia Larymnis Larko** (székhelye: Kalithéa [Görögország], képviseli: V. Koulouris dikigoros)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 57. cikke alapján 2015. július 14-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE** (székhelye: Athén [Görögország])

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselek: A. Bouchagiar és É. Gippini Fournier, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG ELNÖKHELYETTESE,

M. Wathelet főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Fellebbezésében az Anonymos Elliniki Metalleftiki kai Metallourgiki Etairia Larymnis Larko (a továbbiakban: korábbi Larko) az Európai Unió Törvényszéke Larko kontra Bizottság ügyben 2015. június 11-én hozott végzésének (T-412/14, EU:T:2015:431, a továbbiakban: megtámadott végzés) hatályon kívül helyezését kéri, amely végzésben a Törvényszék elutasította az iránti kérelmét, hogy a T-412/14. sz. ügyben az elsőfokú eljárás felperese, a Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (a továbbiakban: új Larko) kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon az eljárásba.

* Az eljárás nyelve: görög.

- 2 Az új Larko az 1989-es évben átvette az ezt megelőzően a korábbi Larko által folytatott ferronikkel-kitermelési, -feldolgozási és -forgalmazási tevékenységet. Az ügy irataiból kiderül, hogy az új Larko jelentős összeggel tartozik a korábbi Larkónak. A T-412/14. sz. ügyben benyújtott keresetében az új Larko azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg a Görögország által az új Larko javára egyes eszközeinek értékesítésével kapcsolatban végrehajtott SA.37954 (2013/N) számú állami támogatásról szóló, 2014. március 27-i C(2014) 1805 bizottsági határozatot (HL C 156., 1. o., a továbbiakban: vitatott határozat). Az említett határozatban az Európai Bizottság kimondta, hogy egyrészt az új Larko eszközeinek a javasolt értékesítési terv szerinti értékesítése nem minősül állami támogatásnak, másrészt e tervre tekintettel nem áll fenn gazdasági folytonosság az új Larko és ezen eszközök megszerzői között a korábbi állami támogatások adott esetben való visszatéríttetése tekintetében.
- 3 A korábbi Larko ezenfelül azt kéri, hogy a Bíróság adjon helyt a beavatkozási kérelmének.
- 4 A Bizottság a fellebbezéssel kapcsolatos észrevételeit 2015. július 29-én nyújtotta be.

A fellebbezésről

- 5 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 40. cikke második albekezdésének megfelelően minden olyan személy beavatkozhat az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő eljárásba, aki valószínűsíteni tudja, hogy a Bíróság, a Törvényszék vagy a Közszolgálati Törvényszék elé vitt jogvita kimeneteléhez jogos érdeke fűződik.
- 6 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az említett 40. cikk második albekezdésének értelmében vett, a „jogvita kimeneteléhez fűződő érdek” fogalmát magára a jogvita tárgyára tekintettel kell meghatározni, és úgy kell érteni, mint maguknak a kérelmeknek az elbírálásához fűződő közvetlen és fennálló érdeket, és nem mint a felhozott jogalapokhoz vagy érvekhez fűződő érdeket. A jogvita „kimenetelén” ugyanis a végső határozatot kell érteni, amit a meghozandó ítélet rendelkező része tartalmaz (lásd: a Bíróság elnökének Bizottság kontra EnBW végzése, C-365/12 P, EU:C:2013:83, 7. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 7 E tekintetben különösen azt kell megvizsgálni, hogy a beavatkozást kérelmező felet közvetlenül érinti-e a megtámadott aktus, és a jogvita kimeneteléhez fűződő érdeke biztos-e (lásd: a Bíróság elnökének Mory és társai kontra Bizottság végzése, C-33/14 P, EU:C:2015:135, 7. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Főszabály szerint a jogvita kimeneteléhez fűződő érdek csak akkor tekinthető kellően közvetlennek, ha e kimenetel változást idézhet elő a beavatkozó fél jogi helyzetében (lásd ebben az értelemben: a Bíróság elnökének National Power és PowerGen kontra Bizottság végzése, C-151/97 P(I) és C-157/97 P(I), EU:C:1997:307, 61. pont; Schenker kontra Air France és Bizottság végzése, C-589/11 P(I), EU:C:2012:332, 14. és 15. pont; Mory és társai kontra Bizottság végzése, C-33/14 P, EU:C:2015:135, 4. és 11. pont).
- 8 A korábbi Larko által felhívott fellebbezési jogalapokat e megfontolások fényében kell megvizsgálni.
- 9 A fellebbezést a következő három jogalapra alapítják:
  - a közvetlen érdek fennállásának hiánya tekintetében a megtámadott végzésre vonatkozó indokolási kötelezettség megsértése;
  - a közvetlen érdek fennállásának hiánya tekintetében a Bíróság alapokmánya 40. cikke második albekezdésének megsértése; e két részből álló jogalap egyrészt e rendelkezés téves értelmezésén és alkalmazásán, másrészt a bizonyítékok elferdítésén és az indokolási kötelezettség megsértésén alapul, továbbá

- a biztos érdek fennállásának hiánya tekintetében a Bíróság alapokmánya 40. cikke második albekezdésének megsértése.

Az első jogalapról

- 10 A korábbi Larko rámutat arra, hogy a vitatott határozat mellett a Bizottság ugyanezen a napon, azaz 2014. március 27-én elfogadta az [új Larko] javára Görögország által végrehajtott SA.34572 (13/C) (ex 13/NN) számú állami támogatásról szóló 2014/539/EU bizottsági határozatot (HL L 254., 24. o., a továbbiakban: az összeegyeztethetlenséget megállapító határozat). A korábbi Larko megjegyzi, hogy ez utóbbi határozatban a Bizottság megállapította az új Larko számára nyújtott egyes támogatások belső piaccal való összeegyeztethetlenségét, és elrendelte azok visszatéríttetését.
- 11 A korábbi Larko szerint a Törvényszék – jóllehet a megtámadott végzés 13. pontjában megállapította, hogy a korábbi Larko az új Larko egyetlen jelentős hitelezőjeként a vitatott határozat és az összeegyeztethetlenséget megállapító határozat együttes hatására hivatkozva kívánja bizonyítani, hogy e határozatok akadályozzák az új Larkóval szembeni követeléseinek behajtását – ezt követően elmulasztotta e kérdéskör megvizsgálását. A megtámadott végzés 15–17. pontjában, amelyek a korábbi Larko közvetlen érdekére vonatkoznak, a Törvényszék egyes részérvek – összefüggésükben való vizsgálatuk nélküli – elutasítására szorítkozott, és elmulasztotta ezen érvek átfogó értékelését.
- 12 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszékre háruló indokolási kötelezettség nem követeli meg, hogy a Törvényszék olyan magyarázatot adjon, amely kimerítően és egyenként követi a jogvitában részes felek által előadott összes érvet, és ezért a Törvényszék indokolása lehet közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék az érvek Törvényszék általi elutasításának indokait, a Bíróság számára pedig kellő adatot szolgáltat a felülvizsgálat elvégzéséhez (Gogos kontra Bizottság ítélet, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 13 Miután a megtámadott végzés 15. pontjában a Törvényszék megállapította az egyrészt a vitatott határozat és az összeegyeztethetlenséget kimondó határozat, másrészt a korábbi Larko által hivatkozott követelések közötti közvetlen kapcsolat hiányát, ugyanezen végzés 16. pontjában kimondta, hogy a szóban forgó két határozat együttes hatása nem feltétlenül foglalja magában a korábbi Larko új Larkóval szembeni követeléseinek behajtásának lehetetlenné válását. Ezt követően a megtámadott végzés 17. pontjában a Törvényszék rámutatott arra, hogy a jogvita kimenetele kizárólag az új Larkóra gyakorolt pénzügyi hatásain keresztül érinti a korábbi Larko érdekeit. A korábbi Larko jogvita kimeneteléhez fűződő érdeke tehát csupán közvetett.
- 14 A jelen végzés 12. pontjában említett ítélkezési gyakorlatra tekintettel meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 15–17. pontjában kellő részletességgel kifejtette azon különös indokokat, amelyek alapján úgy vélte, hogy el kell utasítani a korábbi Larko által felhozott, a vitatott határozat és az összeegyeztethetlenséget megállapító határozat együttes hatásával kapcsolatos érveket. Ugyanis ezen indokolásból – annak megalapozottságától függetlenül – a korábbi Larko megismerhette azon indokokat, amelyek alapján a jelen végzés 6. és 7. pontjában felhívott ítélkezési gyakorlatra tekintettel a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a társaságnak nem fűződik közvetlen érdeke a jogvita kimeneteléhez, illetve hogy a Bíróság kellő adattal rendelkezik a felülvizsgálat elvégzéséhez.
- 15 E körülmények között az első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

- 16 A második jogalap első részében a korábbi Larko azt kifogásolja, hogy a Bíróság alapokmánya 40. cikke második albekezdésének értelmezésekor és alkalmazásakor a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel e rendelkezést elvont módon alkalmazta, és nem vette figyelembe az ügy különös körülményeit. A Törvényszék többek között figyelmen kívül hagyta a vitatott határozat és az összeegyeztethetlenséget megállapító határozat együttes hatását, valamint a korábbi Larkónak az új Larko egyetlen jelentős hitelezőjeként betöltött különös helyzetét. A korábbi Larko emellett különös helyzetben van azért is, mert a görög hatóságok által hozott intézkedések állítólagosan nehezebbé teszik az új Larkóval szembeni követeléseinek behajtását. E kapcsolatok és helyzetek összességére tekintettel a korábbi Larkónak így érdeke fűződik a jogvita kimeneteléhez. A Törvényszék ezért megsértette az említett rendelkezést azzal, hogy ezt az érdeket nem tekintette elegendőnek.
- 17 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy – amint arra a Törvényszék a megtámadott végzés 17. pontjában helyesen rámutatott – mivel csökkenti a hitelezői követelések teljes összegének behajtási esélyét, kétségtelenül gazdasági és pénzügyi hatást gyakorolhat a hitelezőkre az a körülmény, hogy az új Larkóhoz hasonló valamely adós egymaga köteles az állami támogatások visszatérítésére; a jelen esetben ez a kötelezettség a jogvita tárgyát képező határozat – amely kizárja az új Larko eszközeit megszerző személyek egyetemleges felelőssége megállapításának lehetőségét bizonyos támogatások visszatérítésére – és az ugyanezen támogatások belső piaccal való összeegyeztethetlenségét megállapító határozat együttes hatásának következménye, feltéve hogy e két határozat érvényes.
- 18 Az, hogy a korábbi Larko az új Larko egyetlen jelentős hitelezője, valamint hogy a követeléseinek behajtása során a korábbi Larko a görög hatóságok által hozott bizonyos intézkedések miatt állítólagosan különös nehézségekkel szembesült, azzal a következménnyel jár, hogy az új Larkót terhelő e kötelezettség a többi hitelezővel összehasonlítva valóban nagyobb hatást gyakorolhat a korábbi Larko gazdasági és pénzügyi érdekeire.
- 19 Ugyanakkor a Törvényszék előtt folyamatban lévő eljárásban részt vevő fél hitelezője gazdasági és pénzügyi érdekeinek sérelme, legyen az bármilyen jelentős, a jelen végzés 6. és 7. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében nem tekinthető e hitelező érdekeit ért közvetlen sérelemnek, mivel nem idéz elő változást az említett hitelező jogi helyzetében. Valamely hitelező ilyen jellegű gazdasági és pénzügyi érdekei ugyanis nem választhatók el a szóban forgó ügyben félként részt vevő adós érdekeitől, és – egy ilyen fél részvényeseinek érdekeihez hasonlóan – a jogvita kimenetele csupán közvetetten, a jogvitában részt vevő félre gyakorolt következményeken keresztül érinti ezen érdekeket (valamely fél részvényese tekintetében lásd: a Bíróság elnökének AITEC kontra Bizottság végzése, C-97/92, C-105/92 és C-106/92, EU:C:1993:954, 15. pont).
- 20 Nem ez a helyzet akkor, ha a jogvita kimenetele változást idézhet elő magának a hitelezőnek a jogi helyzetében, aki a saját adósa mellett kíván beavatkozni egy jogvitába. Ez az eset áll fenn különösen akkor, amikor az említett kimenetel hatással van egy követelés nemzeti jog szerinti minősítésére, amelynek eredményeként e követelés az uniós bíróság előtti jogvita kimenetelétől függően átkerülhet az adós kielégítési elsőbbséget élvező vagy ilyen elsőbbséggel nem rendelkező tartozásai körébe (a Bíróság elnökének Belgium kontra Bizottság végzése, C-197/99 P, EU:C:2000:720, 29–31. pont). A jelen esetben a korábbi Larko azt állítja, hogy a Törvényszék előtt folyamatban lévő jogvita kimenetele befolyásolhatja az új Larkóval szembeni követeléseinek gazdasági értékét, ugyanakkor nem terjeszt elő egyetlen érvet sem annak alátámasztására, hogy a jogvita kimenetele hatást gyakorol e követelések jogi minősítésére.
- 21 Ebből az következik, hogy a Bíróság alapokmánya 40. cikke második albekezdésének értelmezésekor és alkalmazásakor a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot annak kimondásával, hogy a Törvényszék előtt folyamatban lévő jogvita kimenetele nem gyakorol közvetlen hatást a korábbi Larko érdekeire.

- 22 A második jogalap második részében a korábbi Larko kifogásolja a bizonyítékok Törvényszék általi elferdítését, és azt, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettségét a megtámadott végzés 16. pontjában annak kimondásával, hogy a vitatott határozat és az összeegyeztethetlenséget kimondó határozat együttes hatása nem feltétlenül foglalja magában a korábbi Larko új Larkóval szembeni követeléseinek behajtásának lehetetlenné válását. E téves értékelés – amely a Törvényszék indokolásának központi eleme – ellentétes a korábbi Larko által a Törvényszék elé tárt bizonyítékokkal, amely bizonyítékok szerint az említett együttes hatás eredményeként az új Larko valamennyi eszközétől elesne, továbbá a korábbi Larko lenne az új Larko egyetlen jelentős hitelezője. A Törvényszéknek mindenképpen indokolnia kellett volna, hogy miért hagyta figyelmen kívül a szóban forgó bizonyítékokat.
- 23 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a korábbi Larko érvei a megtámadott végzés 16. pontja első mondatának téves olvasatán alapulnak.
- 24 Az említett mondatot ugyanis a korábbiakban és a későbbiekben felhozott indokok fényében kell olvasni. Miután a Törvényszék a megtámadott végzés 15. pontjában megállapította, hogy a vitatott határozat és az összeegyeztethetlenséget megállapító határozat nem áll közvetlen kapcsolatban a korábbi Larko új Larkóval szembeni követeléseivel, a megtámadott végzés 17. pontjában kimondta, hogy az előtte folyamatban lévő jogvita kimenetele a korábbi Larko érdekét kizárólag e kimenetelnek az új Larkóra gyakorolt pénzügyi hatásain keresztül érinti.
- 25 A megtámadott végzés 16. pontjának első mondata ebbe a gondolatmenetbe illeszkedik, így a korábbi Larko állításaival ellentétben nem képezi a Törvényszék indokolásának központi elemét. Annak megállapításával, hogy a szóban forgó két határozat együttes hatása nem feltétlenül foglalja magában a korábbi Larko új Larkóval szembeni követeléseinek behajtásának lehetetlenné válását, a Törvényszék lényegében annak kiemelésére szorítkozott, hogy a korábbi Larko követeléseinek behajtásának esetleges lehetetlenné válását nem közvetlenül az említett hatás, hanem az új Larko vagyonában meglévő források elégtelensége eredményezné, és e körülmény jogi szempontból nem tulajdonítható egyetlen tényezőnek.
- 26 Mindenesetre még ha feltételezzük is, hogy a megtámadott végzés 16. pontjának első mondata a tények elferdítését jelenti, nem alapítható erre a végzés hatályon kívül helyezése. Amint ugyanis a jelen végzés 19. pontjából kiderül, az új Larko gazdasági és pénzügyi érdekeinek a vitatott határozat és az összeegyeztethetlenséget megállapító határozat együttes hatásából fakadó, a korábbi Larko által hivatkozott sérelme csupán a korábbi Larko jogvita kimeneteléhez fűződő közvetett érdekének alátámasztására alkalmas, így nem teljesülnek a Bíróság alapokmánya 40. cikke második albekezdésében meghatározott feltételek.
- 27 A megtámadott végzésre vonatkozó indokolási kötelezettség megsértésével kapcsolatos állítást illetően a jelen végzés 14. pontja az első jogalap keretében megállapította, hogy a Törvényszék megfelelő részletességgel indokolta azon következtetését, amely szerint a jogvita kimenetele nem érinti közvetlenül a korábbi Larko érdekeit.
- 28 A fentiekből az következik, hogy a második jogalapot el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

- 29 Az általa felhívott harmadik jogalapban a korábbi Larko arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 18–20. pontjában lényegében azt mondta ki, hogy a korábbi Larko jogvita kimeneteléhez fűződő érdeke nem volt biztos, mivel más hitelezők prioritást élvezhettek a korábbi Larko követeléseivel szemben, továbbá az új Larko gazdasági forrásai

mindenesetre elégtelennek bizonyulhattak a korábbi Larko követeléseinek kielégítésére. Emellett a Bíróság alapokmánya 40. cikke második albekezdésének szövegére tekintettel megkérdőjelezi a biztos érdek követelményét.

- 30 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék valamely határozata indokolásának mellékes része ellen irányuló kifogások nem vezethetnek e határozat hatályon kívül helyezéséhez, ezért azok hatástalanok (Bizottság kontra IPK International ítélet, C-336/13 P, EU:C:2015:83, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a korábbi Larkónak a jogvita kimeneteléhez fűződő közvetlen érdeke hiányában – amely körülmény az első és a második jogalap elvetésére tekintettel tényként kezelendő – a megtámadott végzés hatályon kívül helyezése még akkor sem alapítható a harmadik jogalap keretében felvetett téves jogalkalmazásra, ha ez utóbbi bizonyítást nyerne.
- 32 Ezért a jelen végzés 30. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a harmadik jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.
- 33 A fentiek összességéből az következik, hogy – mivel a korábbi Larko által a fellebbezése alátámasztására felhozott egyetlen jogalaprak sem adott helyt a Bíróság – azt egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 34 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a korábbi Larko peresztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül a Bizottság költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság elnökhelyettese a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság elnökhelyettese a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság elnökhelyettese az Anonymos Elliniki Metalleftiki kai Metallourgiki Etairia Larymnis Larkót kötelezi saját költségein felül a Bizottság költségeinek viselésére.**

Aláírások